

да търся сестра си Мария, ходихъ тукъ тамъ изъ Шинка, неможахъ да я намѣря; та сме се много пжти разминували изъ улицитѣ и тя меня да търся, а най-послѣ я намѣрихъ съ Ана Иванова сестриното ми момиче, заведохъ ги тамъ, распитахъ ги, какъ се избѣгнали и разспрѣстнали тѣй, и научихъ всичко подробно за случкитѣ и теглилата имъ дордѣ да избѣгнатъ. Сѣтиѣ отидохъ да купя малко сирене, щото едвамъ намѣрихъ и купихъ по 8 гроша оката отъ голѣмата навалица; та поискахъ и месо да си купя; но немогахъ, дѣто кога се върнахъ въ дворѣтъ Злати Геневи ми каза: че ще заколятъ едно агне, та да го распродадѣтъ по между си, склонихъ, щото купихме си и го сварихме съ четеля, каквото да се не размѣни и вечеряхме лоше хубаво нея вечеръ. Прѣдварително бѣхъ се помолилъ на стонанката на къщата, която съ голѣма молба скришната ми продаде половина пита хлѣбъ за 3 гроша и я дадохъ да ѣдатъ двѣтѣ ми сестри, а азъ неможахъ да ѣмъ, освѣнъ два три залъга, като не ми се ѣдеше и бѣше ми лошо по причина, че имахъ поносъ, който ме заждаваше, та само вода пняхъ. Вечеръта, когато щѣхме да си лѣгаме, отъ височината на Шинка съглѣждахме още продължителния огень, кейто показваше, че градѣтъ не е изгорѣлъ още и слѣдваше цѣла нощъ да освѣтлява синето небе, което съ туй увеличаваше общия страхъ на всичкитѣ избѣгнали хора, който неможеше да си търни. Лѣгнахме си надвѣ патри да спимъ, по спи ли се я, проклѣти жени, като ги хваналъ страхѣтъ, който бѣше оживѣлъ на сърдцето имъ, като почнахъ шюшо, шюшо, нѣмаше свършване, а най-много глѣчка дигаше дебелията Топевица абаджийка едно врѣме, щото неостави спокойни хората цѣлата нощъ да си спятъ и отморятъ отъ дневнитѣ грижи и неволи. Тѣй сѣтиѣ като подбра ту сына си Петра, ту зетя си П. Доля и дъщеря си Мария «дѣ ставайте, виждте каква е работата, всичкитѣ хора бѣгатъ, вий стойте тука за хубаво да ни изсѣчатъ турцитѣ» и тѣмъ подобни. Мени не ми стигаше злото, а ми отъ нейнитѣ безпокойствия и бръщолевения, неможахъ никакъ да си подрѣмна, щото въ-